

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Milana Podhrázkého a Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **J. F. O.**, proti žalovanému: **Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2025, č. j. 13 A 2/2025-24,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá.**
- II. Soud **ustanovuje** zástupcem žalobce pro řízení o kasační stížnosti Mgr. et Mgr. Marka Čechovského, advokáta se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1.
- III. Soud **vyzývá** žalobce, aby prostřednictvím ustanoveného zástupce ve lhůtě **jednoho měsíce** od doručení tohoto usnesení odstranil vady kasační stížnosti, a to tak, že uvede, z jakého důvodu ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. byla kasační stížnost podána, a tento důvod blíže skutkově a právně konkretizuje.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti shora označenému rozsudku, jímž Městský soud v Praze zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 1. 2025, č. j. KRPA-325979-27/ČJ-2024-000022-ZZC, kterým bylo rozhodnuto, že se stěžovateli podle § 124b odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), prodlužuje doba trvání zajištění za účelem vycestování, stanovená rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 10. 2024, č. j. KRPA 325979-10/čj-2024-000022-ZZC, a to o 90 dnů. Spolu s kasační stížností podal stěžovatel též návrh na přiznání odkladného účinku a žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[2] V návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel uvedl, že by pro něj následky rozsudku městského soudu a rozhodnutí žalované znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Jen při přiznání odkladného účinku bude moci setrvat po dobu řízení v ČR a objasnit svou situaci. Přiznání

odkladného účinku kasační stížnosti současně není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, přičemž újma, která by mohla vzniknout jiným osobám, by byla menší než újma hrozící stěžovateli. Uvedl, že není ve veřejném zájmu umožnit výkon rozhodnutí, jímž by došlo k porušení řady mezinárodních závazků včetně práva na spravedlivý proces.

[3] Podle § 107 s. ř. s., kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[4] Z těchto ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něho nepříznivého soudního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015-38).

[5] Povinnost tvrdit a prokázat hrozbu újmy tíží stěžovatele (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí významná újma vznikne, a vysvětlení, v čem tato újma spočívá, včetně uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší (resp. významné) újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem městského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného tíží stěžovatele též důkazní břemeno k tvrzením uplatněným v návrhu, k jehož unesení je nutné, aby stěžovatel svá tvrzení, jimiž odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50).

[6] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku pouze parafrázuje relevantní právní úpravu. Žádný konkrétní důvod pro přiznání odkladného účinku neuvedl. Stěžovatel ani neosvědčuje jakékoli skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné učinit závěr o vzniku újmy a následně ji poměřit s kolidujícím důležitým veřejným zájmem.

[7] V posuzované věci proto stěžovatel břemeno tvrzení a břemeno důkazní o existenci skutečností opodstatňujících přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neunesl a ani Nejvyšší správní soud nezjistil okolnosti, které by svědčily o tom, že situace stěžovatele patří právě mezi ojedinělé případy, pro něž je institut odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazen. Stěžovatelova tvrzení jsou velmi obecná a nelze z nich seznat, v čem konkrétně mu nepřiznáním odkladného účinku má vzniknout zásadní újma, a to taková, která je

pokračování

nepoměrně větší, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku.

[8] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že i pokud by stěžovatel svůj návrh v tomto ohledu doplnil, z povahy institutu zajištění cizince za účelem správního vyhoštění nepřichází přiznání odkladného účinku v úvahu, neboť by zcela popíralo samotný smysl a účel zajištění, kterým je časově ohraničené omezení osobní svobody za účelem správního vyhoštění cizince (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 130/2011-71; z nedávné doby lze dále odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2023, č. j. 4 Azs 186/2023-24, ze dne 12. 6. 2024, č. j. 8 Azs 141/2024-35, či ze dne 14. 3. 2024, č. j. 5 Azs 38/2024-30). I proto nemohl být návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný.

[9] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[10] Nejvyšší správní soud dále posoudil žádost stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[11] Podle § 35 odst. 10 s. ř. s., může předseda senátu navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Účastníku řízení lze tedy ustanovit zástupce při současném splnění těchto podmínek: 1. jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2. je to nezbytně třeba k ochraně jeho práv. Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. může být účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.

[12] Nejvyšší správní soud stěžovatele přípisem ze dne 13. 3. 2025 vyzval k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů a za tím účelem mu zaslal formulář *„Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech fyzické osoby pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce ve věci“*. Stěžovatel ve formuláři uvedl, že se v současné době nachází v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty. Nedisponuje žádnými finančními prostředky, majetkem a nemá ani žádné příjmy.

[13] Stěžovatelem tvrzené osobní, majetkové a výdělkové poměry podle názoru Nejvyššího správního soudu odůvodňují osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. Příjmy stěžovatele jsou nulové a o veškeré jeho základní potřeby se stará zařízení, v němž je umístěn. První podmínka pro ustanovení zástupce ve smyslu § 35 odst. 10 s. ř. s. je tudíž splněna.

[14] Pokud jde o druhou podmínku pro ustanovení zástupce, řízení o kasační stížnosti je specifické tím, že podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v tomto řízení povinně zastoupen advokátem. Jde tedy o podmínku řízení o kasační stížnosti; potřeba být zastoupen advokátem vyplývá přímo ze zákona. Kasační stížnost navíc směřuje

proti rozhodnutí krajského (městského) soudu ve věci samé (srov. výjimku z povinného zastoupení podle usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS).

[15] Vzhledem k tomu, že v daném případě jsou splněny obě podmínky obsažené v § 35 odst. 10 s. ř. s., vyhověl soud návrhu a ustanovil stěžovateli k ochraně jeho práv práv Mgr. et Mgr. Marka Čechovského, advokáta, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1. Soud zohlednil skutečnost, že uvedený advokát stěžovatele zastupoval v jiných obdobných řízeních vedených před NSS (např. ve věcech sp. zn. 4 Azs 284/2024 a 5 Azs 131/2024). Lze tedy očekávat, že je se situací stěžovatele blíže obeznámen.

[16] Zastoupení advokátem, kterého zdejší soud ustanovil pro řízení o kasační stížnosti, je omezeno jen na toto řízení (usnesení rozšířeného senátu ze dne 28. 6. 2018, č. j. 8 As 167/2017-58, č. 3766/2018 Sb. NSS).

[17] Nejvyšší správní soud zároveň vyzývá ustanoveného zástupce stěžovatele, aby vyčíslil odměnu za zastupování a sdělil soudu, zda je plátcem daně z přidané hodnoty. Pokud tak neučiní, bude o odměně rozhodnuto na základě skutečností zřejmých ze soudního spisu.

[18] Kasační stížnost neobsahuje všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).

[19] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je jednou z náležitostí kasační stížnosti uvedení důvodu podané kasační stížnosti. Stěžovatel musí uvést, z jakého důvodu ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. byla kasační stížnost podána, a takto uvedený důvod i blíže skutkově a právně konkretizovat. Protože stěžovatel ve své kasační stížnosti uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., avšak tyto důvody blíže nekonkretizoval, vyzval jej soud k odstranění této vady. Nebudou-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. dubna 2025

David Hipšr
předseda senátu